

Kansarm, maar niet kansloos

Kinderarmoede is de laatste jaren een hardnekkig maatschappelijk probleem. Daar waar het globale armoederisico relatief stabiel bleef, is de kinderarmoede het laatste decennium systematisch gestegen. Als gevolg daarvan staat ook in Vlaanderen de bestrijding van kinderarmoede hoog op de beleidsagenda.

Om kinderarmoede aan te pakken wordt vaak een kinderrechtenbenadering naar voor geschoven, gebaseerd op het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind.

Leven in armoede wordt vanuit deze benadering gezien als een schending van kinderrechten. Een kinderrechtenbenadering op kinderarmoede staat enigszins in spanning met de grondrechten en het welzijn van ouders. Van kinderen wordt immers verondersteld dat zij geen aandeel hebben in hun armoedesituatie, terwijl ouders vaak wel als verantwoordelijke of zelfs schuldige worden gezien voor de armoedesituatie van hun kinderen.

Als gevolg daarvan is er een grotere maatschappelijke bereidheid tot mobilisatie van hulpbronnen die kinderen en jongeren ondersteunen, zo als onderwijs, kinderopvang, vrije tijdsbesteding, etc. dan de bereidheid die er is om ouders te ondersteunen in hun zoektocht naar een geschikte woonst, het garanderen van een menswaardig minimuminkomen, het toeleiden naar een kwaliteitsvolle job, etc.

In het boek 'Kansarm maar niet kansloos. Een grondrechtenbenadering van kinderarmoede' gaan we in op het spanningsveld tussen rechten van kinderen en rechten van ouders in de context van een armoedeproblematiek. Het materiaal dat in dit boek wordt voorgesteld is gebaseerd op interviews met 30 kwetsbare gezinnen met kinderen in armoede in Sint-Niklaas die werden afgenomen door Samenlevingsopbouw Oost-Vlaanderen. Een belangrijk element in de bevraging van gezinnen door Samenlevingsopbouw Oost-Vlaanderen was een grondrechtenperspectief. Met deze grondrechtenbenadering als uitgangspunt om het probleem van kinderarmoede aan te pakken wordt niet enkel erkend dat armoede, ook kinderarmoede, een mul dimensionaal probleem is. Tegelijk wordt ook erkend dat kinderarmoede niet los kan gezien worden van armoede van ouders. De levensomstandigheden en het welzijn van kinderen worden in belangrijke mate mee bepaald door de (gezins)context waarin het kind opgroeit. Deze opvang loopt als een rode draad doorheen het boek.

Een aanrader!

Auteurs: Nicole Formesyn, Wouter Hennion, Siebren Nachtergaele, Didier Reynaert, Griet Roets en Rudi Roose

>> Bestellen kan via [acco](#).

>> Lees ook het artikel op [sociaal.net](#)